

Aandachtszoekers

Onder een bank in een kleedkamer ergens in het Kortrijkse staan nog een paar schoenen van mij. Dat kwam zo. Wij hadden nog één wedstrijd te gaan en er was niks meer te winnen of te verliezen. Aan de andere kant van het net (het was volleybal) stond een team dat bij winst niet zou zakken. Er was een halve afspraak binnen de basis dat we niet te hard ons best zouden doen, uit medelijden.

Dat verdween al snel omdat het agressieve thuispubliek ons van bij de eerste punten danig op de zenuwen werkte. Ik werd bij de opslag een bak bier beloofd om te missen, maar ik dronk/drink geen bier en ik serveerde een ace (ook wel per ongeluk). Het spel zat op de wagen. Aldus besloten we tijdens de eerste time-out nog eens onze kop ervoor te leggen. Resultaat: 1-3 gewonnen en dat andere team zakte. En toen moesten we gauw onze spullen in de kleedkamer bij elkaar grabbelen en het pand zo snel mogelijk verlaten. Mijn schoenen en mijn sokken ben ik vergeten.

Daar moest ik aan denken toen ik gisteren het radio-nieuws hoorde openen met de ondervraging van Joseph Allijns, voorzitter van KV Kortrijk, over de vermeende omkoping van enkele van zijn spelers in de verloren wedstrijd tegen Moeskroen. De federale politie voerde al informele gesprekken bij beide clubs en ook de anticorruptiecel van de UEFA was ermee bezig.

Dat laatste is een geruststelling: als Karl Dhont uit Loppem op de tafel is gesprongen, is er meestal weinig aan de hand, behalve dan een gebrek aan aandacht. Ooit

schatte hij de Aziatische gokindustrie op drie keer de omvang van Coca-Cola – wat een rare vergelijking was – terwijl zijn vrienden van Europol becijferden dat tussen 2008 en 2011 aan 0,014 procent van de wedstrijden in het Europees voetbal een reukje zat en dat er in die vier jaar wel 8 miljoen euro in die business was omgegaan.

Matchfixing en omkoping, het is maar hoe je het bekijkt, is een verwaarloosbaar probleem dat de sport over zichzelf afroept en waar enkele aandachtszoekers hun USP (uniek verkoopargument) van hebben gemaakt.

Wat overigens niet wil betekenen dat er bij KVK-Moeskroen niks is gebeurd of dat de spelers van Kortrijk er niet met hun klak naar hebben

gesmeten. Dat laatste lijkt nog de meest plausibele verklaring: spelers die geen zin meer hebben, spelers moe na op zwier met de receptioniste van de plaatselijke garage, trainingen wat lossier, een deel van de spelersgroep die de trainer buiten wil, wie zal het zeggen?

En jawel, misschien was er ook her en der een make-laar die belangen heeft bij beide clubs en die heeft laten uitschijnen welke uitslag hem het best zou uitkomen. Dit krijg je met een economisch systeem waarbij je make-laars de hele voetbalbusiness laat sturen. Schaf de transfer af en het probleem is opgelost.

Wedstrijden als KV Kortrijk-Moeskroen zijn ook onvermijdelijk in een competitiesysteem waarbij een ploeg die klaar is in het veld moet tegen een andere ploeg waarvoor winst van levensbelang is. Het effect daarvan is niet te onderschatten: die jongens aan de overkant met hun beperkte mogelijkheden hun stinkende best zien doen, dat wekt empathie op. De ene ploeg die vecht voor haar overleven en de andere die haar schaapjes al op het droge heeft, is ook een nefast gevolg van het achterhaalde systeem van stijgen en dalen. Volgens economische criteria verdienen Westerlo of Moeskroen geen van beiden om in eerste klasse te blijven, maar misschien nog meer Moeskroen als vierde Waalse club.

Het ergste aan deze hele overtrokken zaak is natuurlijk dat het meest gesubsidieerde vermaak van het land blijkbaar niet in staat is tot zelfreiniging. Nu voert de federale politie godbetert (informeel) onderzoek naar omkoping van een voetbalwedstrijd die het bekijken niet waard was. Kan het nog gekker? Ze hebben daar bij de federale zowaar een cel voetbalfraude en die zat wellicht om wat actie verlegen. Zou eens iemand het nut van die cel in vraag willen stellen, alstublieft?

Een sport die niet de tempel van maagdelijke zuiverheid is en daar zelf grotendeels de schuld voor draagt door een wankel economisch systeem en het dulden van allerlei vreemde constructies en duistere figuren, moet zich niet tot de gemeenschap wenden om van haar rot-zooi af te geraken.

Het meest gesubsidieerde vermaak is niet in staat tot zelfreiniging en nu voert de politie informeel onderzoek naar een wedstrijd die het bekijken niet waard was. Kan het nog gekker?